

[יצירת קשר מהדורה דיגיטלית](#)

חפש

עיצוב פנים: ברברה ברזין (צילום: תומר בלילתי ועמרי אדר)

על ההתחלה

מאת: יעל אמיר

ספטמבר 2017

[סגנון חיים Designer](#)

מעצבים מוכרים ובעלי שם שכבר הוציאו קולקציות תחת ידיהם ופרויקטים שלהם מככבים במגזינים, בתערוכות, בטלוויזיה ואפילו בעולם, זוכים למבטים של הערצה על מלאכה קשה ומבורכת, לעתים בלתי נתפסת בשל מורכבותה. כברת דרך ארוכה אותה עשו תוך כדי התנסויות, טעויות ואינספור תיקונים, שלימדו אותם להתכונן לבאות. בסימן השנה החדשה, ארבעה מעצבי פנים ושלושה מעצבי מוצר נזכרים בפרויקט הראשון שלהם, ומספרים על המסקנות בדרך שהביאה אותם עד הלום.

(אחד הפרויקטים הראשונים של ברזין (צילום: אורן קינן)

ברברה ברזין

צילום: ורדי כהנא

הפרויקט הראשון: דירה בגודל 32 מ"ר

דירה קטנה ברמת גן, "צ'יקמוקית וזערורית", הייתה הפרויקט התכנוני הראשון של מעצבת הפנים ברברה ברזין, בעלת סטודיו מוכר ללימודי עיצוב פנים. "הייתי בת 19 וקיבלתי חורבה שהפכתי לדירת חדר עבור אישה עם ילדה הקטנה", נזכרת ברזין. לברזין היו לדבריה "מחלות ילדות", כמו נטייה לרצות את הלקוחות או חוסר ידע בתמחור וגבייה, אבל היום היא מלמדת אחרים בסטודיו שלה כיצד לדלג מעליהן. "זה קורה כשלקוחה מבקשת לטפל בסלון שלה, ואחר כך רוצה להמשיך באותו מחיר גם לשאר החללים; כשלקוח מביא לתהליך דעות של חברים שלו; או כשחווים מה זה להיות אישה בביזנס".

את הפרויקטים הראשונים שלה לא צילמה. "אני מסתכלת אחורה באימה", היא מודה, "התחלתי לצלם פרויקטים מאוד מאוחר, וגם "לא ידעתי כל כך מה לעשות ועם מי להתייעץ".

(עיצוב: סטודיו בייסיק (צילום: חגית גורן)

סטודיו בייסיק

מימין: ענת ועינת מבייסיק
(צילום: יח"צ)

המוצר הראשון: מובייל מפרשיות

בייסיק", המותג להלבשת הבית החוגג כבר עשור להיווסדו, וגם למוצר הראשון שיצא תחת ידי מעצבותיו: מובייל של מפרשיות נייר" הנקשרות לענפי סחף מהים. "אנשים עדיין מחפשים אותו, אבל הוא לא חלק מהמלאי הקבוע שלנו", אומרת ענת אבן טוב, שביחד עם שותפתה עינת ארלבוים, הכניסו ממקום מושבן הקטן באודים משב רוח מרענן לעיצוב בארץ. "אנחנו עושות את המובייל כשמתחשק לנו לקפל סירות, לאסוף ענפים ולקשור חוטים". מאז יצאו לו גרסאות אחרות בנייר מודפס, שהן עיצוב

למדנו שהדברים היפים נמצאים מתחת לאף, כמו שמצאנו בים", מסבירה אבן טוב. השתיים מאמינות היום שיש ללכת עם החלום" והאמת וגם להיות אמיצות. "עד היום אנחנו מחפשות את הדברים הפשוטים שאנחנו אוהבות והיינו רוצות לעצמנו, ולא דווקא משהו "מסחרי. להם אנחנו מוסיפות את הקריצה שלנו והם מקבלים משמעות חדשה

(עיצוב פנים: מיכאל אזולאי (צילום: איתי סיקולסקי)

מיכאל אזולאי

צילום: רונן מחלב

הפרויקט הראשון: חנות בגדים בשינקין

הפרויקט הראשון שעיצבתי היה חנות בגדים ברחוב שינקין בתל אביב, לפני 25 שנה, מספר מעצב הפנים מיכאל אזולאי. "אימצתי" סיפור מסוים לעיצוב, שהתבסס על חומרים בסיסיים ושיק אורבני". אזולאי, שמעיד על עצמו כמי שלא למד עיצוב וצמח בשטח, מתמחה היום בעיצוב בתי מלון. "כשהתחלתי עם השיטה של בניית סיפור לכל פרויקט, הבנתי שזה משהו שמגיע מבפנים ומאפשר לך "לזרום איתו, ואכן אנחנו ממציאים היום בסטודיו סיפורים שמתווים עיצוב. מבחינתי לבנות סיפור זה ממש אהבה

בפרויקט הראשון שלו הוא בנה, ניגר, חתך וריתך כמעט הכל, אפילו את גופי התאורה. מאז למד להשאיר את העבודה הזו בצד, לאנשי המקצוע, ולא להתפשר על כלי עבודה מהבית. "הם המומחים בתחומם, ומאפשרים לנו לגלות חומרים חדשים ולהתאהב בהם", "הוא אומר. "חשוב לי לדבוק באמת היצירתית שלי, במה שיוצא לי מהבטן, ולא להיגרר לדברים אחרים

(עיצוב והלבשת בית: גילי אונגר (צילום: רוני איז'ק)

גילי אונגר

צילום: זיו שדה

הפרויקט הראשון: חדר שינה לחיילת

לפני כשמונה שנים נקרא המעצב ומלביש הבתים גילי אונגר לעצב חדר של חיילת משוחררת, שכל הרהיטים והאבזורים נקנו במיוחד לצורך העניין. "עיצבתי את כל החדר עם טפט, מיטה חדשה, כיסוי מיטה, שולחן עבודה, וילונות ופרקט, שנרכשו ממקום אחד ומחירם הסתכם בקרוב ל-60 אלף שקל", הוא נזכר. היום לא היה רוכש את הכול במקום אחד. "זה משעמם וגם אין הצדקה לקנות הכול במחירים גבוהים. אפשר לשלב מיטה מאיקאה עם כיסוי יקר יותר, או שולחן כתיבה משוק הפשפשים עם טפט יקר. לא הכל צריך להיות 'צ'לופני' וחדש מהניילונים".

כשארשותו עומד תקציב חלקי, הוא מעדיף לשפץ ברמה גבוהה ולהשקיע בתשתית, למשל בצבע, תאורה טכנית, נגרות, ריצוף, "חיפויים ומטבח, ורק אחר כך לטפל בהלבשה, על-סמך התקציב שנשאר", "וגם אז להשיג תוצאות יפות במחירים נמוכים".

(מזנון טלוויזיה של 'עיונה' (צילום: יהל בטיטו)

עיונה

(יונת אור (צילום: יהל בטיטו)

המוצר הראשון: שיפוץ שידת צורפים

לפני עשר שנים מצאה יונת אור, בעלת מותג רהיטי העץ "עיונה" מקיבוץ בארי, שידת צורפים ישנה, שבורה ונמושה בפה. היא הביאה אותה הביתה לקול מחאות בעלה, והחלה ברסטורציה וצביעה אמנותית בסגנון שאבי שיק. "זה היה וינטג' של ממש ובמראה "ראסטי לגמרי", מספרת אור, שהפכה את שמצאה לשידת טלוויזיה. "חברות רצו לקנות אותה במחיר מופקע ולא הסכמתי

מאז התחילה לעצב וליצור רהיטים חדשים בקווים עדכניים, וגם נוסטלגיים ותוך שאיבת השראה מהעבר. "בשונה מפריט וינטג' כפי שהוא, התחלתי לעצב רהיטים בהשראתו, אבל עם הקווים הנקיים והוויז'ן שלי. חשוב לי לחדש ולהחליף קולקציות יחד עם שמירה על "ההשפעות של פעם".

(אריחי הבטון של איתי בר-און בלובי (צילום: עמית גרון

איתי בר-און

צילום: סטודיו פילמה

המוצר הראשון: אריח ורטיגו מבטון

את אריחי ה"ורטיגו", העשויים בטון מעוצב בתנועתיות, הגיש המעצב איתי בר-און כעבודת גמר ב"שנקר" ב-2007. לימים הפכו בתל אביב, כחלק מלובי הבנוי מ-304 יחידות W-PRIME האריחים למוצר הדגל שלו, וכיום הם מפארים את פרויקט המגורים אריחים. "אין קיצורי דרך, ולא ניתן לזרוז תהליכים. רק עבודה קשה מאוד בשילוב פרפקציוניזם תמצב את שם המותג שלך לאורך זמן", מתאר בר-און את שנות הפריצה שלו.

גם בחירת הצוות המקיף קריטית. כיוצרים, צריך להתרכז במה שיודעים לעשות הכי טוב – היצירה עצמה, ההמצאות, החדשנות" והקול האישי. הידיעה שאני מוקף בבני משפחה המנהלים את כל העסק הזה, נותנת לי שקט להתרכז וליצור, בזמן שהם עוסקים "בשיווק בארץ ודרך חברות הפצה בחו"ל".

(עיצוב פנים: קרן ניב טולדנו (צילום: גלעד רדט)

קרן ניב טולדנו

צילום: גבריאל בהרליה

הפרויקט הראשון: הבית הפרטי שלה

לצורך תכנון ועיצוב הבית הפרטי שלה בכפר אורנים, השתמשה מעצבת הפנים קרן ניב טולדנו בלא פחות מ-14 קונטיינרים מיובאים מאיטליה, הולנד, סין וסינגפור, קולאז' רחב של ספקים בייבוא אישי שיצר בניצוחה בית טוסקני אקלקטי. מאז ועד היום העדיפה לתכנן בעצמה את כל הנגרות בבתים שהיא מעצבת. "ההיכרות עם מערכות פרזול מתקדמות, צירים ומסילות חכמות מאפשרת לי לשכלל את התכנון, להוסיף פונקציונליות ולתת פתרונות חכמים יותר", היא מסבירה. וכמו פריטי הנגרות, החומרים מהווים עבורה את הבסיס ליצירה, והחשיפה אליהם, שהתפתחה עם הזמן, מאפשרת לה לגוון ולהעמיק את עבודותיה

תגובות

Comments are closed

